స్నేహం

వసుంధర

అందమైన పార్కు.

అందమైన పూల మొక్కలు.

అందమైన జంటలు.

ఆ జంటల్లో ఒక జంటగా వున్నారు శారద, మధు.

అయితే ఆ జంట మాటల్లో అందమైన ప్రేమ కబుర్లు లేవు.

"నీకుద్యోగం ఎప్పుడొస్తుంది మధూ!" అంది శారద.

"ఇన్సాట్ వన్ బీ ఆకాశంలో తిరగడం మొదలెట్టేక వానెప్పుడొచ్చేదీ కచ్చితంగా తెలిసిపోతోంది. కానీ ఉద్యోగం గురించి చెప్పే ఉపగ్రహాలింకా మన దేశంలో లేవు—" అన్నాడు మధు.

"ఉద్యోగం గురించి ఉపగ్రహాలమీద ఆధారపడితే ఎలా? మనమే ఏ గ్రహాన్నో చూసుకుని ఉపగ్రహాలం కావాలి—" అంది శారద.

"అది నాథ చేతకాదు శారదా!" అన్నాడు మధు,

"చేతకాదంటే ఎలా?" అంది శారద.

"నా ఉద్యోగం గురించి నాకు లేని తొందర నీకెందుకు?"

"అది చెబుతాను. ముందు నీకెందుకు తొందర లేదో చెప్పు...."

"మా నాన్న బాగా సంపాదించాడు. సంపాదిస్తున్నాడు. ఆయన నీడలో నా బ్రతుకు హాయిగా వెళ్ళిపోతుంది—...."

"అంతేనా—మరి నీకంటూ ఓ వ్యక్తిత్వం లేదా?"

"నాకు వ్యక్తిత్వమిచ్చింది నాన్న. ఆయనమీద ఆధారపడ్డలో నా వ్యక్తిత్వం చిన్నబోదు—"

"అయితే ఎల్లకాలమూ నువ్వు మీ నాన్నమీద నే ఆధారపడి బ్రతుకుతావా?"

"అలాగని నేననలేదే! వ్యాపారం నా మనస్తత్వానికి సరిపడదు. న్యాయమైన మార్గంలో ఉద్యోగం వెతుక్కుంటున్నాను. ఏదో ఒకరోజున నాకుద్యోగం దొరుకుతుంది—"

"దొరక్కపోతే?"

"దొరక్కపోతే డబ్బిచ్చే నాన్నున్నాడు. కాలక్షేపానికి నువ్వూ నీలాంటి స్నేహితులూ చాలామందున్నారు నాకు—" అన్నాడు మధు.

శారద నవ్వి—"ఎల్లకాలం నీతో స్నేహం కొనసాగించడం నాకెలా సాధ్యపడుతుంది? నేనాడపిల్లను-" అంది.

"ఏం—ఆడపిల్లవైతే మాత్రం—మనిషివి కావా?"

శారద నిట్టూర్చి—"నీ ప్రశ్నలో నే సమాధానముంది" అంది.

న్నాను మధు.
పెళ్ళయితే మన స్నేహం

ార్య స్నేహం చేయడానికే
దా?"
'నువ్వు చెప్పేది నిజమే—
ా?" అన్నాడు.
ిసు—"
ఉంటే చెప్పు కారదా!
నాకు తెలియదు—"
ాదినుంచి మన స్నేహం
న్నర్థం చేసుకో లేదు—"

.కని మా నాన్నంటాడు-"
కని నాకూ తెలుసు—"
ాకోశం చేస్తున్నావా?"

ాలా మంచివాడివి. అంత
ను—"
మెచ్చుకుంటున్నావో—
కడం లేదు—" అన్నాడు

'ా ఇక్కడ కలుసుకుం
దా?"

, మగా మధ్య స్నేహాని

కింకేమైనా పేరుందా?"

"ఏమిటి నువ్వనేది?"

"మధూ! నీకర్థమయ్యేలా సూటిగా అడుగుతున్నాను. నువ్వు నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా?"

మధు తెల్లబోయి ఆమెవంక చూశాడు.

"ఇదే నేను నీకు చెప్పాలనుకున్న ఉపాయం. నువ్వు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటే ఎల్లకాలం మన స్నేహం కొనసాగుతుంది—" అంది శారద.

మధు మాట్లాడకుండా ఆమె వంకే చూస్తూన్నాడు.

"మధూ! మాట్లాడవేం? ఈ పెళ్ళి నీ కిష్టంలేదా?" అంది శారద.

మధు మాట్లాడలేదు.

"నేనంటే నీకు ప్రేమలేదా?" అంది శారద మళ్ళీ.

"శారదా! నువ్వంటే నా కిష్టం. నువ్వంటే నాకు ప్రేమ. కానీ...." అని మధ్యలో ఆగాడు మధు.

"ఇన్ని చెప్పి కానీ ఏమిటి?" అంది శారద నిరుత్సాహంగా.

"ఏ ఆడపిల్లా నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాననదని నాన్న అన్నాడు. నువ్వు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానంటే నా కాశ్చర్యంగా ఉంది—" అన్నాడు మధు.

"మీ నాన్నకు నువ్వంటే ఎంతో యిష్టం కదా—ఎందుకలా గన్నాడు?"

"మా నాన్న కిద్దరు ఆడపిల్లలు, ముగ్గురు మగపిల్లలు. అందరిలోకీ నేనే ఆఖరివాణ్ని. నాన్న చిన్న గుమాస్తాగా తన జీవితం ప్రారంభించి ఈనాడీ దశకు చేరుకున్నాడు. అన్నయ్య లిద్దరూ మంచి ఉద్యోగాల్లో వున్నారు. అక్కయ్య లిద్దరూ సుఖంగా కాపురం చేస్తు

పెట్టడమే తప్ప వారినుంచి ఏమీ
్కూడా తనకులా ఉండాలని
విధంగా సీనాయన్ను చాలా నిరు
ాయన రోజా లోకజ్ఞానం బోధి
క్పదేమీ నచ్చదు. వీడిసెలాగే
మ్మ దగ్గర వాపోతాడు. పెళ్ళా
వంటుందమ్మ. తెలిసి తెలిసి వీణ్ణే
ుందే అంటాడు నాన్న—"
్వింది.

ప్రేమించిన అమ్మాయి కి

!"

మ్మాయి కూడా నిన్ను పెళ్ళి
ళ్ళి నవ్వింది శారద.
ముఖం పెట్టి—"అంటే నాన్న
" అన్నాడు.
ఆయన మాటలు వినబడ్డం

ప్రేమిస్తున్నాను. పెళ్ళి చేసు
గురించి నాకు పూర్తిగా
ప్రేమిస్తున్నాను. ప్రేమ ప్రతి
నం లేది కాదు. ప్రేమ
మనసు కోసం పుడు

మధు కళ్ళు మెరిశాయి—"నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తోంటే—అది నా అదృష్టమనుకుంటాను—"

"కానీ మధూ! ప్రేమించిన మనిషి తండ్రిచాటు బిడ్డగా మిగిలిపోకూడదు. అందువల్ల ఎన్నో యిబ్బందులుంటాయి, భర్త స్వతంత్రుడిగా ఉండాలని ఏ భార్య అయినా అనుకుంటుంది. అందుకే నువ్వు నీ కాళ్ళమీద నిలబడగలగాలి—" అంది శారద.

"ఇప్పుడు మాత్రం నాకేం లోటు? నేను స్వతంత్రుడినే—" అన్నాడు మధు.

"నీ యింట్లో నీకు స్వతంత్ర ముంటుంది నాకుండదు. నాకేం కావాల్సినా నేను నీమీద ఆధారపడతాను. నువ్వు నీ తలిదండ్రులమీద ఆధారపడతావు. నీ కోసం వాళ్ళమీద ఆధారపడితే వాళ్ళ కిష్టమే! కానీ నా కోసం వాళ్ళమీద ఆధారపడితే—వాళ్ళు నిన్నూ, నన్నూ చిన్న చూపు చూస్తారు. నీ దగ్గరేమీ అనకపోయినా నా దగ్గర నీ గురించి అవమానించే మాట అంటారు. నీ కవమానం జరిగితే నేను భరించలేను. ఎదిరిస్తాను. గొడవవుతుంది. కలతలు రేగుతాయి. అదే నీవు స్వతంత్రుడవయితే నీకూ నాకూ గౌరవం..."

"అందుకు నేనేం చేయాలి?"

"అర్జంటుగా వుద్యోగం సంపాదించు—"

"నాకేదైనా చిన్న వుద్యోగం దొరికితే—అది నిన్ను సుఖపెట్టగలదా?"

"నీవు గనుక స్వతంత్రంగా బ్రతికితే....నీ దగ్గర గంజి తిన్నా నాకు పరమాన్నమవుతుంది. పూరిగుడిసె రాజభవన మవుతుంది—"

మధు సాలోచనగా—"ఇలా గంటున్నానని

ునసు నొప్పించడం నా అభి
నన్నెందుకు ప్రేమిస్తున్నట్లు?
? మీ వాళ్ళు నీకు కట్నమివ్వ
గాం తే—నా లాంటివారెవరో
ంటున్నావా?"
స్తున్నాను కాబట్టి నీ మాటలు
కం లేదు. మరో మగాడిలా
లెంపకాయ కొట్టి ఉండేదాన్ని"

నేను బాధపడను. నా ప్రశ్న
ుసు. కానీ నువ్వు నాలోని
' అన్నాడు మధు.
గుర్తు చేసుకో—" అంది

తమైన రష్‌గా వుంది.
టకు వస్తున్నాడతడు.
ల్లి అతడి చేయి పట్టుకుని—

ఎర్రగా వున్నాయి. వళ్ళు

రాలేదు.
తిరిగాయి. వళ్ళు వణుకు

చేయి వదిలిపెట్టింది.
రు తోసేస్తున్నారు.

జరిగిందేమిటో పట్టించుకోకుండా అంతా ముందుకు పోతున్నారు.

కాసేపటికి శారద ఒంటరిగా రోడ్డెక్కింది. ఆమె కప్పుడు వెనుకనించి—"మేడమ్—" అన్న పలుపు వినపడింది.

వెనక్కి తిరిగితే—మధు!

ఆమె అతడివంక కోపంగా చూసింది.

"అలా చూడకండి—" అన్నాడు మధు.

శారద చిరాగ్గా—"మళ్ళీ నా వెంటపడ్డావేం?" అంది.

"మీరు నన్ను రాస్కెల్ అని తిట్టారు. నా వంక కోపంగా చూశారు. అందుక్కారణం చెప్పండి—" అన్నాడు మధు.

"నువ్వేం చేశావో నీకు తెలియదూ? మళ్ళీ నేను చెప్పాలా?" అంది శారద.

"నేనేం చేశానో నాకు తెలియదు—" అన్నాడు మధు.

"ఏయ్ మిస్టర్—వెంటనే వెళ్ళు. లేకుంటే కాలి చెప్పు తీయాలి—" అంది శారద కోపంగా.

"కాలి చెప్పు తీయండి. రాస్కెల్ అనండి. నాకు బాధ లేదు. అందుక్కారణం చెప్పండి. లేక పోతే—...."

అతడి కళ్ళలో మళ్ళీ నీళ్ళు తిరిగాయి. మాట ఆగి పోయింది.

శారద తెల్లబోయి—"ఏడుస్తున్నావా?" అంది.

"నేనెవరి జోలికీ వెళ్ళను. ముఖ్యంగా ఆడపిల్లల్ని నేనెంతో గౌరవిస్తాను. నా కిద్దరు అక్కలున్నాను.

ఆడపిల్ల ల్ని గౌరవపరిస్తే — నాకు అక్కలు లేనట్లే లెక్క!" అన్నాడు మధు బాధగా.

"అగౌరవపర్చకపోతే మళ్ళీ నా వెంట పడడ మెందుకు? యేమీ చేయలేదనుకొని వెళ్ళిపో" అంది శారద.

"నేను తప్పు చేశానని మీ రనుకుంటున్నారు. అదే నా కెంతో బాధ కలిగిస్తుంది. ఎవరో చేసిన తప్పుకి నా చేయి పట్టుకుని రాస్కెల్ అన్నారు. అందుకు మీరు క్షమార్పణ చెప్పుకోనక్కర్లేదు. నా విషయంలో మీ రనుకున్నది తప్పని గ్రహించానంటే చాలు. నేనలాంటి వాణ్ని కాదు—"

శారద చిరాగ్గా—"సరే—ఎవరో యేదో చేస్తే నువ్వనుకొని పొరబడ్డాను. ఒంటరిగా సినిమా కొచ్చి నందుకు తగిన శాస్తే అయింది. నువ్వింక వెళ్ళు—" అంది.

"పొరపాటని ఒప్పుకున్నారుగా — అయితే మీకు చాలా చాలా థాంక్స్...."

"థాంక్సెందుకు?" అంది శారద.

"మీ రక్కడ రష్‌లో వెంటనే చేయి వదిలిపెట్టక పోతే—నలుగురూ నన్ను చావదన్నేవారు. నన్ను అపద నుంచి కాపాడారు. కాబట్టి థాంక్స్...." అని—"రాస్కెల్ అని తిట్టినవారు—వెంటనే నన్నెందుకు వదిలేశారు?" అన్నాడు మధు.

శారద అప్పుడతడికేమీ చెప్పలేదు. కానీ వారొకరి గురించొకరు తెలుసుకుని స్నేహితులయ్యారు.

ఆ స్నేహం రెండు సంవత్సరాలుగా నడుస్తోంది.

"నేను రాస్కెల్ అన్నప్పుడు నీ కళ్ళలో నీళ్ళు....

నీ అమాయకమైన ముఖభావాలు—....చూస్తూంటే నిన్నెందుకు తిట్టానా అనిపించింది. చెప్పాలంటే నువ్వు తప్పు చేసినా నిన్నప్పుడు ప్రేమించేదాన్ని. ఇంకా చెప్పాలంటే ఆ క్షణం నుంచే నేను నిన్ను ప్రేమించడం మొదలెట్టాను. ఎందుకూ అనడక్కు—....” అంది శారద.

“కానీ—నువ్వింకా నా ప్రశ్నకు సమాధాన మివ్వలేదు—” అన్నాడు మధు.

“నీ ప్రశ్నకు సమాధాన మివ్వగలను. కానీ నువ్వు చిన్నబుచ్చుకుంటావేమోనని నా భయం—....” అంది శారద.

“నీ ఉద్దేశ్యం నన్ను చిన్నబుచ్చడం కాక—సమాధానమివ్వడమే అయితే—నేను చిన్నబుచ్చుకోను—” అన్నాడు మధు.

“అతడి పేరు ప్రదీప్. కాలేజీ కెమిస్ట్రీ లెక్చరర్. అయిదడుగుల ఎనిమిదంగుళాలు ఎత్తు. పచ్చని దబ్బపండు లాంటి చాయ. సంప్రదాయమైన కుటుంబం. తలిదండ్రుల కొక్కడే కొడుకు. తలిదండ్రు లిద్దరూ పోయారు. ఈ వయసులోనే అతడు విద్యార్థులకు ప్రాక్టికల్ గైడ్సు రాస్తున్నాడు. వాటిమీద అదనపు టాదాయం బాగా వస్తోంది—”

“ఇవన్నీ యెందుకు చెబుతున్నావ్?“ అన్నాడు మధు ఆమెను మధ్యలో ఆపి.

“అతడు నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు. కట్నం లేకుండా నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానంటున్నాడు. నా తలిదండ్రుల కతడు నచ్చాడు.”

“అయితే?”

“మధూ! నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. అందుకే

్నను. నీ దంటూ ఓ చిన్న
—మనం సుఖసంతోషాలతో
్.
మాధానం దొరికింది—...."

చాలదు! నువ్వు తొందర
ంది శారద.
ండతాను—...." అన్నాడు

2

ఘటని ఆర్థర్ హెయిలీ నవల
ఆ సమయంలో యెవరో
, విసుక్కుంటూనే లేచి

ప్రదీప్ గారు మీరేనా?"

" అన్నాడు ప్రదీప్ యేం
వరో యెందుకొచ్చాడో
నా కలగడం లేదతడికి.

చూస్తున్నాక—"నేను
చ్చాను—" అన్నాడు

లేదు. అతడు మాట్లాడ

వ నా కెంతో సంతో

వంగా వుంది. మనిద్దరిపీ ఒకే రకం అభిరుచులు—"
అన్నాడు మధు

"ఎలా తెలుసు మీకు?" అన్నాడు ప్రదీప్.

"మనిద్దరం ఒకే అమ్మాయిని ప్రేమించాం కాబట్టి!"

"ఎవరా అమ్మాయి?" అన్నాడు ప్రదీప్.

"శారద!"

ప్రదీప్ ఉలిక్కిపడి—"మీరు శారదను ప్రేమిస్తున్నారా?" అన్నాడు.

"ఊఁ!"

"నేను శారదను ప్రేమిస్తున్నానని మీ కెవరు చెప్పారు?"

"శారద!"

ప్రదీప్ మరింత ఉలిక్కిపడి—"శారద. మీరు కలుసుకుని మాట్లాడుకుంటూంటారా?" అన్నాడు.

"ఊఁ!"

"అంటే శారద మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తోందన్న మాట—...." అన్నాడు ప్రదీప్ నిట్టూర్చి. అతడి ముఖం అదోలాగైపోయింది.

"అవును—...."

"అయితే మీ రదృష్టవంతులు శారద నన్ను ప్రేమించడం లేదు—...."

"ఎలా తెలుసు మీకు?"

"ఆమె నన్ను చూసి నవ్వదు. నాతో ముభావంగా వుంటుంది. నేను పది మాట్లాడితే తనొకటి బదులిస్తుంది" అన్నాడు ప్రదీప్.

"మీ రబద్ధం చెబుతున్నారు—" అన్నాడు మధు.

"ఎందుకని?"

"ఆమె ముభావంగా వుంటే మీ యిద్దరికీ పరిచయ మెలాగయింది?" అన్నాడు మధు.

"పరిచయం మా యిద్దరిదీ కాదు. బజార్లో అరటి పండు తొక్కమీద కాలేసి జారిపడ్డాడు శారద తండ్రి. ఆయనకు చేయూతనిచ్చి యింటిదాకా తీసుకెళ్ళాను. వాళ్ళు నా వివరా లడిగారు. వాళ్ళకూ మాకూ యేదో దూరపు బంధుత్వముంది. వాళ్ళే నాకు శారద గురించి చెప్పి అభిప్రాయ మడిగారు. శారద నాకు నచ్చింది. నేను పెళ్ళికి సిద్ధంగా వున్నాను. కానీ ఎందుకో శారదే వాయిదా వేస్తోంది. తలిదండ్రులు లామెనొప్పించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. శారదకు నేనంటే యిష్టంలేదని నా అనుమానం—...."

"మీ అనుమానం తప్పు—శారదకు మీ రంటే యిష్టమే!"

"ఎలా తెలుసు మీకు?..." ప్రదీప్ కళ్ళు మెరిశాయి.

"ఆమె నాకు మీ గురించి చెప్పింది—"

"మీతో యిన్ని చెప్పి—నాతో ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడదేం? ఆమెకు నే నంటే యిష్టం లేదు—"

మధు నవ్వి—"మీరు సావధానంగా వినాలి. శారద నన్ను ప్రేమిస్తున్నా ననుకుంటోంది. అందుకే మీకు దూరంగా వుంటోంది. కానీ నిజానికామె నన్ను ప్రేమించడంలేదని నాకు తెలుసు—" అన్నాడు.

"ఎలా?"

"ఆమెకు భర్త స్వతంత్రుడిగా ఉండాలి. మంచి సంపాదనాపరుడు కావాలి. తనకోసమే జీవించాలి. ఆమె

మనసులోని కోరికలన్నీ నాకు తెలుసు. ఒక్కటీ నా మన స్తత్వానికి సరిపడదు. నిజం చెప్పాలంటే నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు. నా మన స్తత్వంలో ఈ సమాజంలో జీవించడ మెలాగా అని ఆలోచి స్తు న్నాను—....."

"మీ మన స్తత్వాని కేమొచ్చింది?"

మధుమూర్తి అతడికి తన గురించి చెప్పాడు.

"చిత్రంగా వుంది—" అన్నాడు ప్రదీప్.

"నిజం చెబుతున్నాను. నా కసలు పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు. నేను పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే—అందుకు శారద మాటను కాదనలేక పోవడమే కారణమవుతుంది. కానీ వివాహంవల్ల ఆమె సుఖపడదు. నేనూ సుఖపడను—....."

"అయితే యేమంటారు?"

"మీను వీలైనంత తొందరగా శారదను వివాహం చేసుకోండి. ఆమె గురించి నాకు తెలిసినవన్నీ మీకు చెబుతాను. నేను కూడా ఆమెకు మీ గురించి మంచిగా చెబుతాను—" అన్నాడు మధు.

ప్రదీప్ ముఖంలో ఆశ్చర్యం కనబడింది. అంతలో నే అహం అతడి నావహించగా—"ఆమె నన్ను నన్నుగా ప్రేమించాలి. ఒకరి సిఫారసుతో నన్ను ప్రేమించే వ్యక్తి నా కవసరంలేదు—" అన్నాడు.

"శారదను మీరు నిజంగా ప్రేమిస్తూంటే యీ మాటనరు...." అన్నాడు మధు.

"అసలీ విషయంలో మీ కెందు కాసక్తి?" అన్నాడు ప్రదీప్.

"నేను శారదను ప్రేమిస్తున్నాను కాబట్టి—"

"మీరు ప్రేమిస్తున్న వ్యక్తిని, మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్న వ్యక్తిని నేనెలా పెళ్ళి చేసుకుంటాననుకున్నారు?" అన్నాడు ప్రదీప్.

"నా గురించి మీకు సరిగ్గా తెలియదు. శారద నన్ను ప్రేమిస్తున్నందుకు నేనామెపై జాలిపడుతున్నాను తప్ప నా కామెపై వాంఛ లేదు. ఆమె జీవితంలో సుఖపడాలన్నదే నా కోరిక. మీరే ఆమెకు తగిన వరుడు—...." అన్నాడు మధు.

"మీరు చాలా మంచివారేనా అయుండాలి, లేదా మహా మోసగాడైనా అయుండాలి—" అన్నాడు ప్రదీప్.

"నేనెవరో తొందరలోనే మీరు తెలుసుకుంటారు. నేను కోరేది మీ స్నేహం. అందుకు మీ అంగీకారమయితే—మరోసారి కలుసుకున్నప్పుడు మన మొకరినొకరు నువ్వని పిల్చుకుందాం—" అన్నాడు మధు

3

"మధూ! నువ్వే నన్ను రక్షించాలి....—" అంది శారద.

"ఏమయింది?"

"ప్రదీప్ నాకు చాలా బోర్ కొడుతున్నాడు...."

"అతడు నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు...."

"అయితే—...."

"అతణ్ని పెళ్ళి చేసుకో—"

"ఏమంటున్నావో తెలుసా నీకు?" అంది శారద.

"ప్రదీప్ స్వతంత్రుడు. సంపాదనాపరుడు—...."

శారద చటుక్కున—"మధూ! నీ మనసుకు కష్టం కలిగించానా?" అంది.

"ఏం?" అన్నాడు మధు ఆశ్చర్యంగా.

"ప్రదీప్‌లో ఉన్న లక్షణాలను నేను నీలో కోరాను. అది భవిష్యత్తులో నా సుఖాన్నాశించి. నా మాటలు నీకు కష్టాన్ని కలిగించి ఉండొచ్చు. ఇప్పుడు నిజం చెబుతున్నాను. నేను నిన్ను నిన్నుగా ప్రేమిస్తున్నాను. నీవు తల్లిదండ్రుల చాటు బిడ్డగానే ఉన్నా నాకభ్యంతరం లేదు. నాకు నువ్వే కావాలి. నా సుఖసంతోషాలు నీతోనే ఉన్నాయి—..." అంది శారద.

మధు తెల్లబోయి—"నువ్వు బాగా ఆలోచించుకో శారదా! ప్రదీప్ నాకు మంచి స్నేహితుడు. మేమిద్దరం ఒకరినొకరు బాగా అర్థంచేసుకున్నాం. నువ్వంటే నువ్వనుకుంటున్నాం. నా అభిప్రాయంలో అతడే నీకు తగిన వరుడు—" అన్నాడు.

"నువ్వు చాలా మంచివాడివి మధూ! అందుకే ప్రదీప్‌లో మంచితనాన్ని చూస్తున్నావు. ప్రదీప్‌కు నీవంటే అసూయ. అస్తమానూ నీ గురించి చెడ్డగా చెబుతాడు...."

"ప్రదీప్‌కు నేనేం చేశాను? అతడికి నేనంటే ఎందుకసూయ? అసూయతో అతడు నష్టం చేయగలడు?" అని నవ్వాడు మధు—"శారదా! అతడి అసూయ—నీపై ప్రేమకు కొలబద్ద. అతడు నాపై యెంతగా అసూయపడితే అంతగా నిన్ను ప్రేమిస్తున్నట్టు. నేనతడిపై అసూయ పడ్డంలేదంటే నాకు నీమీద ప్రేమలేదన్న మాట!"

శారద నవ్వింది—"మధూ! ఏడాది పసిబిడ్డను తల్లి యెందుకు ప్రేమిస్తుంది! ఆమెకందులో ఆనందమౌతుంది! బిడ్డ తను తిరిగి ప్రేమిస్తాడనీ—తనకేదో యిస్తాడనీ

ఆమె ఆశించదు. ఆమె బిడ్డను ముద్దులాడి ఆనందిస్తుంది. వాడి సంతోషంలో తన సంతోషముందనుకుంటుంది—"

"అయితే?"

"నా ప్రేమ అలాంటిది మధూ! నాకు నా ప్రేమను పంచిపెట్టడంలో ఆనందముంది. నేను నీనుంచి ప్రేమను కోరడంలేదు. ఒక తల్లి పసిబిడ్డను ప్రేమించినట్లుగా నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను—" అంది శారద.

మధుమూర్తి ఆమె వంక తెల్లబోయి చూశాడు.

"నిజం మధూ! నాకు నువ్వు కావాలి. ఇక ఉద్యోగం గురించి కూడా నిన్ను వేధించను. నా యింట్లో నా మాటకు విలువుంది. నువ్వు ఊఁ అంటే మా యింట్లో చెబుతాను—" అంది శారద.

మధుకు నోటమాట రాలేదు.

"చెప్పు మధూ! నామాట కాదనవు కదూ!" అంది శారద.

"సారీ శారదా! నేనాలోచించుకోవాలి........" అన్నాడు మధు.

"ఆలోచించుకో—కానీ యెంతో వ్యవధి అడక్కు-" అంది శారద.

"అడగను..." అన్నాడు మధు.

4

మధుకు శారదంటే యిష్టమే! ఆ యిష్టమే అతడి నామెను పెళ్ళిచేసుకోకుండా ఆపుతోంది.

ప్రదీప్ శారదను ప్రేమిస్తున్నాడు. ఆమెను తన దాన్ని చేసుకునేందుకు చేయగలిగిన ప్రయత్నాలన్నీ చేస్తున్నాడు.

శారద తలిదండ్రులకు మధు నచ్చలేదు. కానీ వారు

కూతురి అభీష్టాన్ని కాదనలేరు.

"కొంతకాలంపాటు ఊరొదిలిపెట్టి యెక్కడికైనా వెళ్ళిపో. నేను నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోనని శారదకు ఉత్తరం రాసివ్వు—" అన్నాడు ప్రదీప్.

"బ్రతికుండగా నాకు నిన్నైనా ఆమెకు దూరంకాలేను" అన్నాడు మధుమూర్తి.

"పోనీ—మరో పని చేయి. శారద నన్ను వివాహం చేసుకోనంటే ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని బెదిరిస్తూ ఉత్తరం రాయి—" అన్నాడు ప్రదీప్.

ఈ సూచన మధుమూర్తికి నచ్చింది. వెంటనే అతడిది పాటించాడు. కానీ ఆ ఉపాయం ఫలించలేదు.

శారద అతణ్ని కలుసుకుని—"నువ్వాత్మహత్య చేసుకుంటే నాకేం?" అనడిగింది.

"నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తున్నావు కాబట్టి బాధ పడతావు—...."

"బాధపడను. నిన్నసహ్యించుకుంటాను. నీ ఆత్మకు శాంతిలేకుండా చేస్తాను—" అంది శారద.

"నేనేం తప్పుచేశాను?"

"ఎవరైనాసరే—బ్రతికి సాధించాలి తప్ప చచ్చి సాధించేదేమీ వుండదు. నువ్వు చావడంవల్ల నీ జీవితమంతమవుతుంది తప్ప నా జీవితం శాసించబడదు...."

"నీ జీవితాన్ని శాసించడానికి నేనేం. చేయాలి?"

"బ్రతుకుమీద ఆశ పెంచుకో — నన్ను పెళ్ళి చేసుకో—" అంది శారద.

మధుమూర్తి మాట్లాడలేదు.

"నీ మంచితనానికి ప్రభావితురాలినై నిన్ను ప్రేమించాను. నా ప్రేమ నిన్ను గొప్పవాణ్ని చేస్తుంది. మన

జీవితం స్వర్గతుల్యమవుతుంది—" అంది శారద.

ఏమనుకున్నాడో మధుమూర్తి వెంటనే—"శారదా! నువ్వింకేమీ మాట్లాడొద్దు. నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. నీకోసం నన్నే మార్చుకుంటాను. నీ కనుగుణంగా నా మనసును తీర్చిదిద్దుకుంటాను—" అన్నాడు.

"థాంక్స్ మధూ! నీనుంచీ మాట వినాలనే ఎన్నాళ్ళనించీ యెదురుచూస్తున్నాను. రేపే మా నాన్నగారు మీ యింటికి వస్తారు—" అంది శారద.

"రేపుకాదు. వాళ్ళిద్దరూ ఊళ్ళోలేరు. నాలుగురోజుల తర్వాత వస్తారు—" అన్నాడు మధుమూర్తి.

ఆ తర్వాత ఆ జంట విడిపోయింది. మధుమూర్తి ప్రదీప్‌ను కలుసుకుని తన నిర్ణయం చెప్పాడు.

"నీ నిర్ణయం నన్ను బాధపెడుతోంది-" అన్నాడు ప్రదీప్.

"ప్రదీప్—బాగా ఆలోచించి చూడు. నా నిర్ణయమెంత సబబైనదో నీకే అర్థమవుతుంది—" అన్నాడు మధు.

"నాకేం అర్థంకావడంలేదు—"

"శారద నన్నే ప్రేమిస్తోంది. నిన్ను ప్రేమించడంలేదు. అందువల్ల పెళ్ళయినా నీకు సుఖం, మనశ్శాంతి వుండవు. మనమిద్దరమూ మంచి స్నేహితులమయ్యాం. ఆ స్నేహం కలకాలం నిలబడాలన్నా శారదను నేను పెళ్ళిచేసుకోవడమే మంచిది—"

ప్రదీప్ నవ్వి—"హిందూ స్త్రీ పెళ్ళయ్యాక పాత ప్రేమలు మరిచిపోతుంది. భర్తే దైవమనుకుంటుంది. శారద సంప్రదాయాన్ని మన్నించే యువతి. ప్రస్తుతాని కామె నిన్నే ప్రేమిస్తున్నా అదంతా ఆమె

భ్రమ. ఒకసారి పెళ్ళయ్యాక—ఆమె తన అదృష్టాన్ని తిట్టుకుంటుంది. పొరబాటు చేయలేదని గ్రహిస్తుంది వనాన్ని బాధిస్తుంది—" అన్నాడు.

"నువ్వు చెప్పేది నిజమే కావచ్చు. కానీ ఆమె నిన్ను పెళ్ళాడేందుకొప్పుకునే మార్గాలు కనబడ్డంలేదు. అదీకాక అన్నివిధాల నువ్వు నాకంటే ఉన్నతుడివి. నీలో ప్రేమించబడే లక్షణాలెక్కువున్నాయి. శారద నిన్ను కాదని నన్ను ప్రేమించడం నా అదృష్టం. ఇలాంటదృష్టం అరుదుగా వస్తుంది నాకు. అందుకే కాదనాలనిపించడంలేదు. నువ్వు నాకు మంచి స్నేహితుడివి. నా పరిష్కారమే ఈ సమస్యకు మంచిది. కాదనకు—" అన్నాడు మధుమూర్తి.

ప్రదీప్ కాదనాలనుకున్నాడు. తన వాదనలో తర్కం లోపించిందని గ్రహించడానికెంతో సేపు పట్టలేదు.

ప్రదీప్ మధుమూర్తితో కలహించాలనుకున్నాడు. చూపుల్లో, మాటల్లో నిజమైన స్నేహం ధ్వనించే మధుమూర్తి నతడేమీ అనలేకపోయాడు.

"నేను శారదను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకోలేదు. ఆమె స్నేహాన్ని వదులుకోలేక—ఆమెకో మంచి వరుణ్ణి నిర్ణయించాలనుకున్నాను. అందుకే నీ దగ్గరకు వచ్చాను. నిజానికి నువ్వన్నివిధాలా నన్ను మించినవాడివి. అయితే శారదకు నేను రాసిపెట్టి ఉన్నాను. నీ యోగ్యతలకు నీకెలాగూ మంచి వధువు దొరుకుతుంది. నువ్వీ విషయంలో నాకెంతో సహకరించావు చాలా థాంక్స్. మన స్నేహమెప్పటికీ ఇలాగే కొనసాగాలి...." అన్నాడు మధుమూర్తి.

ప్రదీప్ మాట్లాడలేదు.

స్నేహితులిద్దరూ విడిపోయాడు.

5

మర్నాడు ప్రదీప్ కాలేజీకి సెలవు పెట్టాడు.

అతడి మనసేపని మీదా లగ్నం కావడంలేదు.

శారద రూపం అతడినెంతగానో ఆకర్షించింది. ఆమెను వివాహం చేసుకోనడం తనకెంతో సుఖమనే అతడనుకున్నాడు.

ఇప్పుడు శారద అతడికందని పండయింది.

అందుకు కూడా ప్రదీప్ ఎక్కువగా బాధపడడంలేదు.

తనతో పోటీపడ్డవాడు మధు.

ఏ విషయంలోనూ మధుమూర్తి తనతో సరిపోలడు. ఆ విషయం మొదటి రోజునే అతడు తనముందంగీకరించాడు.

కానీ శారద తన్నుకాదని మధుమూర్తినే ఎన్నుకుంది!

ఇలా ఎందుకు జరిగింది?

ఆలోచించినకొద్దీ మధుమూర్తి తన్ను వంచించాడని ప్రదీప్‌కు తోచసాగింది.

ప్రేమ గుడ్డిది. శారద గుడ్డిదై మధుమూర్తిని ప్రేమించింది.

శారద తన్ను తప్ప ఇంకెవ్వరినీ ప్రేమించదని అతడికి తెలుసు. ఆ సమయంలో అతడికి ప్రదీప్ గురించి తెలిసింది.

శారద ప్రేమను పరీక్షించాలనుకున్నాడతడు. పరీక్షించాడు. ఈ పరీక్షలో ప్రదీప్ అనవసరంగా శారదపై ఆశలు పెంచుకున్నాడు.

పరీక్షా ఫలితం మధుకు విజయాన్నిచ్చింది. ప్రదీప్

కంటే అధికపడినన్న అహాన్నతడికిచ్చింది.

"స్వార్థంతో మధుమూర్తి నా అహాన్ని దెబ్బతీశాడు!" అనుకున్నాడు ప్రదీప్.

తల్చుకున్నకొద్దీ అతడి గుండె మండుతోంది.

"మధుమూర్తిని చంపేయాలి—" అన్న కోర్కె అతడిలో తాత్కాలికంగా రేగింది. ఆ కోరికనణచుకుందుకు విశ్వప్రయత్నం చేస్తున్నాడతడు.

కానీ—

మధుమూర్తిని చంపేస్తే తను తప్పక శారదను పెళ్ళి చేసుకోగలుగుతాడు. శారదతో తన వివాహానికతడు మాత్రమే అడ్డు!

మధుమూర్తి తనతో ఆడుకున్నాడు. అందుకు ప్రతీకారంగా అతణ్ని చంపినా తప్పులేదు.

ప్రదీప్ నేరస్థుడు కాడు. హంతకుడు కాడు.

అందుకే హత్య గురించి తల్చుకోగానే అతడి శరీరం వణుకుతోంది.

"నేను మంచివాణ్ని. మధుమూర్తి తప్పును క్షమిస్తాను—" అనుకుంటున్నాడతడు.

కానీ—

తప్పుచేసిన మధుమూర్తిని తను క్షమించానన్న భావం అతడిలో మధుమూర్తిపట్ల వ్యతిరేక భావాన్ని ప్రవేశపెడుతోంది.

ఆలోచనల దారి మళ్ళించడంకోసం అతడు ఇంగ్లీషు నవల్లు చదివాడు. ఒక్కటీ బుర్రలోకెక్కలేదు.

సాయంత్రం ఇంట్లోంచి బైటపడ్డాడు. ఎక్కడెక్కడో తిరిగాడు. హోటల్లో భోంచేశాడు.

చివరకు రెండో ఆట సినిమాకు వెళ్ళాడు.

సినిమాలో ఓ హీరోయిన్ — ఇద్దరు హీరోలు.

కథ తన అనుభవంలోంచే వచ్చినట్టుంది ప్రదీప్ కు.

కథలో హీరోయిన్ ఓ హీరోతో కలిసి రెండో హీరోతో ఆడుకుంటుంది. ప్రేమ నాటకం నడుపుతుంది.

ప్రదీప్ సినిమా చూడలేకపోయాడు.

మధుమూర్తి శారదతో కలిసి — తన్నేడిపించినట్లతడికి తోచింది.

శారదకూడా తనతో ఆడుకుందనీ — అందుకు మధుమూర్తే కారణమని తెలియగానే అతడిలో కసి రేగింది.

థియేటర్లోంచి లేచాడు.

మధుమూర్తి తలిదండ్రులూళ్లో లేరనీ — అతడింట్లో ఒంటరిగా వుంటున్నాడనీ — ప్రదీప్ కు తెలుసు.

వెళ్ళి మధుమూర్తిని నిలదీసి — "నీ మోసం నాకు తెలిసింది. నీ పథకం నాకర్థమయింది. నువ్వు స్నేహితుడివి కాదు. వంచకుడివి. అయినా నేను నిన్ను నా మంచితనంతో క్షమించగలను. కానీ దేవుడు నిన్ను క్షమిస్తాడనుకోను. అందుకే ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకుంటావో చేసుకో — " అని చెప్పాలి.

అప్పుడు మధు ముఖంలో భావాలు చూడాలి.

ప్రదీప్ తలనిండా సినిమా డైలాగ్స్....

అతడు థియేటర్నుంచి కాలి నడకనే మధుమూర్తి వుండే వీధిలోకి వచ్చాడు.

అంతా నిర్మానుష్యంగా వుంది.

అతను చుట్టుపక్కల గమనించలేదు.

తిన్నగా మధుమూర్తింటికి వెళ్ళాడు.

ఇంటి కటూ ఇటూ అరుగులు. మధ్యన మెట్లు.

ప్రదీప్ మెట్లెక్కుతున్నాడు.

ఉన్నట్టుండి వీధి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. లోపల్నుంచీ ఓ వ్యక్తి హడావుడిగా బైటకువచ్చి అతణ్ణి ఢీకొన్నాడు.

"ఎవరూ?" అన్నాడు ప్రదీప్.

ఆ వ్యక్తి చేతిలో ఓ సంచీ వుంది. రెండో చేతిలో కత్తి వుంది.

అతడి చేతిలోని కత్తి జారి పడింది.

"ఎవరూ?" అన్నాడు ప్రదీప్ మళ్ళీ.

అతడు ప్రదీప్‌ను వొక్క తోపు తోసి పారిపోయాడు.

ప్రదీప్పడిపోవలసిన వాడే ఆరుగువానుకుని నిలబడ్డాడు.

నెమ్మదిగా లోపలకు వెళ్ళాడతడు.

లోపల చీకటిగా వుంది. కానీ సన్నగా మూలుగు వినబడుతోంది.

"నన్ను చంపకు...." అంటున్నదో గొంతు.

ప్రదీపా గొంతును గుర్తు పట్టాడు. అది మధుమూర్తిది!

జరిగిందేమిటో క్షణాలమీద అతడికర్థమైపోయింది.

ఇంట్లో దొంగ ప్రవేశించాడు. మధు నేదో చేయబోయాడు.

మధు ముందతడి నెదుర్కొని వుంటాడు. తర్వాత భయపడి వుంటాడు. అతడు కత్తితో పొడిచి వుంటాడు.

జారిపడిన కత్తి చటుక్కున గుర్తుకొచ్చింది అతడికి.

అతడు గుమ్మంలోకి వెళ్ళాడు. జేబులోంచి పెన్ టార్చి తీసి ఫోన్ చేశాడు.

అక్కడ....

గారిపడ్డ కత్తి—పక్కనే గ్లోవ్స్

ు ధరించివచ్చాడు.
గా పని చేస్తోంది.
వ్స్ వేసుకున్నాడు. నేలమీద
డు.
పల అడుగు పెట్టాడు.
ు వినబడుతోంది.
శ్శాడు.
పడుతున్నాడు మధుమూర్తి. ఆ
మూలి తప్ప—లోపల కూడా

శ్శనలవాటు చేసుకున్నాడు.
మూర్తి గుండెల్లో ఒక పోటు

ధుమూర్తి.
కిందపారేసి—అక్కణ్ణించి
మంచానికొక పక్కపడ్డాడు.
ంవల్ల చటుక్కున గదిలో

రి అరుస్తూ మధుమూర్తి

రిని చూశాడు.
కట్టబడివున్నాయి.

డు మధుమూర్తి.
ఏ ఆవేశం అతడిచేత ఆ

పని చేయించిందో తెలియదు కానీ అతడు హత్య చేశాడు.

అక్కణ్ణించి పారిపోవాలంటే అతడి కాళ్ళూ చేతులూ సహకరించడంలేదు. శరీరమంతా అచోరకం వణుకు.

"నేను పాపిని నన్ను క్షమించు—" అందామను కుంటే అతడి గొంతు పెకలలేదు.

"ప్రదీప్—సమయానికి దేవుడిలా వచ్చావు. నేనిక ఎలాగూ బ్రతకను. నా చివరి కోరికలు తీర్చు-" అన్నాడు మధుమూర్తి.

ప్రదీప్ మాట్లాడలేదు.

"శారదను నువ్వే పెళ్ళిచేసుకో—ఇది నా మొదటి కోరిక.

ప్రదీప్ అతికష్టంమీద తలాడించాడు.

"మావాళ్ళు లేని సమయం చూసి మా యింట్లో ప్రవే శించి యింట్లోని నగలు, డబ్బు దోచుకుని — తన్ను గుర్తించానని కత్తిపోటు పొడిచి పారిపోయిన ఆ దురాత్మ రుడు భానుప్రకాష్‌మీద నువ్వు నా తరఫున పగ తీర్చు కోవాలి, ఇది నా రెండవ కోరిక—...."

ప్రదీప్ తెల్లబోయాడు. అంటే భానుప్రకాష్ అనే వ్యక్తి తన్ను హత్య చేసినట్లు మధుమూర్తి భావిస్తు న్నాడు. తనే చంపినట్లతడికి తెలియలేదన్న మాట!

"ప్రదీప్! శారదతో భావిజీవితం గురించి నే నెన్నో కలలు కన్నాను. అవన్నీ వృధా అయిపోయాయి. నా ప్రాణం పోతోందని నాకు తెలిసిపోతోంది. జీవితంలో యెలాంటి తప్పునైనా క్షమించగలననుకున్నాను. భాను ప్రకాష్ మంచి స్నేహితుడని నమ్మాను. కానీ ఇలా మోసం చేస్తాడనుకోలేదు. స్నేహం పేరుతో నన్ను

శంచించిన ఆ దుర్మార్గుణ్ని వదలిపెట్టను. నా తరపున వాడిమీద ప్రతీకారం తీర్చుకో —" అన్నాడు మధుమూర్తి.

ప్రదీప్‌కి భానుప్రకాష్ ఎవరో తెలియదు. కాని ఎవరని అతడడుగలేదు.

"ప్రదీప్ — న్యాయం గుడ్డిది., చట్టానికి కళ్ళు లేవు. ఇంకా యిక్కడే వుంటే నా హత్యానేరం నీమీద పడుతుంది. నా తరఫున ప్రతీకారం తీర్చుకుందుకూ, నా శారద భావిజీవితానికి న్యాయం జరగడానికీ నువ్వు జీవించి వుండాలి. కాబట్టి వెంటనే పారిపో — ఇక నేనెంతోసేపు బ్రతకను. వెంటనే వెళ్ళిపో —" అన్నాడు మధుమూర్తి.

ప్రదీప్ వెంటనే బయటకు నడిచాడు. వెడుతూ వెడుతూ గుమ్మం దగ్గర ఆగాడు.

ఇందాకా కత్తితీసిన చోట నేలమీద ఒకటి రెండు రక్తపు మరకలుంటాయి. తన జేబురుమాలుతో అతడు వాటిని గుర్తు తెలియకుండా తుడిచివేశాడు.

తర్వాత అతడక్కడ ఒక్క క్షణం కూడా నిలబడలేదు.

6

మర్నాడు పేపర్లో సాయంత్రానికల్లా వచ్చేసింది మధుమూర్తి హత్యావార్త!

ప్రదీప్ ఆ వివరాలన్నీ చదివాడు.

హత్యకు కారణం దొంగతనం. హంతకుడు ఒకసారి హతుణ్ని గాయపరచాడు. రెండోసారి పొడిచాడు. ఆ పోటే హతుడి ప్రాణం తీసింది. ప్రస్తుతానికింకా ఎవరి

ననుమానించాలో తెలియడంలేదు. పోలీసులు పరిశోధిస్తున్నారు.

వెంటనే ప్రదీప్ శారదింటికి వెళ్ళాడు.

శారద ఏడుస్తోంది. అతణ్ని చూస్తూనే ఆమె బావురుమంది.

ఆమె కాస్త ఉపశమించాక — "నీకు భానుప్రకాష్ తెలుసా?" అన్నాడతడు.

"భానుప్రకాషెవరు?" అందామె.

"భానుప్రకాష్ గురించి నాకు మధు చాలాసార్లు చెప్పాడు. అతడు తనకు బాగా దగ్గరి స్నేహితుడన్నాడు. కానీ యెందువల్లో భానుప్రకాష్ మధును చంపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. మధు నాకు కారణం చెప్పలేదు. కానీ తన కేదయినా అయితే నాకు రెండు కోరికలు చెప్పాడు. అందులో ఒకటి భానుప్రకాష్‌మీద ప్రతీకారం తీర్చుకోవడం— ...."

"రెండోదేమిటి?" అంది శారద.

"ఈ పరిస్థితుల్లో నేనది చెప్పను. నువ్వు నన్ను బలవంత పెట్టకు ...."

శారద ఆ విషయం మాట్లాడకుండా— "భానుప్రకాష్ గురించి నాకూ తెలియదు. కానీ వాకబు చేస్తాను—" అంది.

ప్రదీప్ ఆమె దగ్గర సెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

కానీ భానుప్రకాష్ ఆలోచనలతణ్ని వదలిపెట్టడం లేదు.

"ఎవరా భానుప్రకాష్? అతడు దొంగతనానికి వస్తే అంతటితో సరిపెట్టుకోక హత్య ఎందుకు చేశాడు?"

ఈ సందేహాన్ని కతడి మనసు నవ్వింది.

"భానుప్రకాష్ మధుమూర్తిని గాయపరిచాడు. స్నేహితుణ్ని హత్య చేసే వుద్దేశ్యమతడికి లేదు. హత్య చేసింది నువ్వు....నువ్వు...."

ప్రదీప్ మనసు సరిపెట్టుకుందుకు ప్రయత్నిస్తు న్నాడు.

నిజానికి తనకు మధుమూర్తిని హత్యచేసే ఉద్దేశ్యం లేదు.

భానుప్రకాష్ పారేసుకున్న కత్తి తన్ను హత్యకు ప్రోత్సహించింది.

ఈ ఆలోచనకు ప్రదీప్ మనసు నవ్వింది.

"అసలు నువ్వు హత్య చేసిందెందుకు? శారదను దక్కించుకోవాలని గదా! అయితే శారదే హంతకురా లవుతుందా?"

ప్రదీప్ మనసు పాడైపోయింది.

అతడు దేనిపైనా దృష్టిని కేంద్రీకరించలేక పోతు న్నాడు.

మధుమూర్తి అతనికి మంచి స్నేహితుడు.

అతిదెప్పుడూ ఇతరులను నొప్పించేవాడు కాదు. సూటిగా మాట్లాడేవాడు. తన్ను తాను చిన్నబుచ్చు కునేందుకు వెనుకాడేవాడు కాదు.

అతడి సలహాలలో స్నేహితుడి క్షేమంపట్ల ఆకాంక్ష వుండేది.

అతడి స్వార్థంలో కూడా పరార్థముండేది.

అలాంటి వాడిని తను హత్య చేశాడు....శారద కోసం!

శారద విషయంలో అతడు చేసిన తప్పేముంది?

ఆమె అతణ్ని కోరింది. అతడామె అంటే యిష్టపడి కూడా—ఆమె క్షేమాన్ని కోరి తనకు కట్టబెట్టాలనుకున్నాడు.

కానీ తానతణ్ని హత్య చేశాడు.

“భానుప్రకాష్ గురించి తెలిస్తే బాగుండును?” అనుకున్నాడు ప్రదీప్. ఎందుకంటే....

హత్య తనవల్లే జరిగిందని అతడికి తెలుసు....

కానీ—తనకంటే ముందు భానుప్రకాష్ అతణ్ని గాయపరిచాడు.

చావు మొదటి గాయానికే కలిగిందేమో!

కాదని ప్రదీప్‌కు తెలుసు. కానీ భానుప్రకాష్ అతడి తప్పును తుడిచిపెట్టి మనసుకు శాంతిని ప్రసాదించే ఏకైక సాధనం....

రోజులు గడుస్తున్నా ప్రదీప్ మామూలు మనిషి కాలేకపోతున్నాడు.

ఒకరోజున అతడు మధుమూర్తి తలిదండ్రులను కలుసుకున్నాడు.

వాళ్ళు శోకమూర్తుల్లా ఉన్నారు.

కాసేపు మధుమూర్తి గుణగణాలను పొగిడాడు.

“బాబూ మా వాడు నీ గురించి చాలా గొప్పగా చెబుతూండేవాడు. నీవంటి స్నేహితుడు దొరకడం అదృష్టమనేవాడు. జీవితంలో ఎలాంటి అవసరానికైనా నువ్వు తనకుపయోగపడతావనేవాడు. నువ్వు ప్రేమలోనూ, ద్వేషంలోనూ తనకు సహకరించగలవనేవాడు. నీ పరిచయం వాడిలో మంచి మార్పు తెచ్చింది. పెళ్ళి

చేసుకోనీవాడు—నీ కారణంగానే మావాడు పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నాడు. సంపాదన విషయంలో కూడా మా మాట వినేవాడు కాడు. నీ పరిచయం తర్వాతే మారాడు. వాడి ఉద్యోగం గురించే మాట్లాడాలని వెళ్ళాం మేమిద్దరం. తిరిగొచ్చేసరికి విధి వాడిని పొట్టన పెట్టుకుంది....”

దుఃఖం భరించలేకనో యేమో మధుమూర్తి తల్లి అక్కణ్ణించి లేచి వెళ్ళిపోయింది.

“మీకు భానుప్రకాష్ తెలుసా....?” అన్నాడు ప్రదీప్.

“అత డెవరు?” అన్నాడు అతడి తండ్రి ఆశ్చర్యంగా.

హత్యా సమయంలో అని చెప్పకుండా ప్రదీప్ అతడికి మధుమూర్తి ద్వారా తనకు తెలిసిన భానుప్రకాష్ విశేషాలు చెప్పాడు.

“నాకు తెలిసి మా వాడికలాంటి స్నేహితులెవరూ లేరే?” అన్నాడు మధుమూర్తి తండ్రి ఆశ్చర్యంగా.

“గుర్తు చేసుకుందుకు ప్రయత్నించండి....” అన్నాడు ప్రదీప్.

“ఎందుకులే నాయనా! ఆ భానుప్రకాషెవరో తెలిస్తే మాత్రం పోయిన నా కొడుకు తిరిగొస్తాడా?”

“తిరిగిరాడు. కానీ అకారణంగా హత్యలు చేసే దుర్మార్గులు తప్పించుకోలేమని గ్రహించాలి. వాళ్ళకు సరైన గుణపాఠం చెప్పాలి....”

ప్రదీప్ యింకా యేదో అనబోయి ఆగిపోయాడు. ఆ మాటలన్నీ అతడికి సూటిగా తగులుతున్నాయి.

“ఆవేశంలో నువ్వు పొరబడుతున్నావు నాయనా!

స్నేహితుడైన వాడెవ్వరూ మా వాణ్ని హత్య చేయ
లేదు. చీమకైనా అపకారం చేయని మనస్తత్వం
వాడిది. స్నేహితుడికోసం ప్రాణం కూడా యివ్వగల
మంచి మనసు వాడిది. అసలు దొంగ కూడా వాడిని
హత్య చేసుండాల్సింది కాదు. చంపాలనుకున్నవాడు
కూడా మనసు మార్చుకుని పోగలడు. ఆ రోజు మా దుర
దృష్టం కొద్దీ అక్కడ జరక్కూడనిదేదో జరిగింది....".
అంటూ నిట్టూర్చాడు మధుమూర్తి తండ్రి.

ప్రదీప్ చటుక్కున అక్కణ్ణించి లేచి పోయాడు.

7

ఒకరోజున శారద ప్రదీప్‌ను కలుసుకుంది. అత
డామెను తప్పించుకోవాలనుకున్నాడు కానీ ఆమె వదల
లేదు.

"ఏదో తప్పు చేసినవాడిలా అలా ముఖం చాటేస్తా
వేం?" అందామె.

"నిన్ను చూస్తే మధు గుర్తొస్తున్నాడు...."
అన్నాడతడు.

"అయితే?"

"నీ విషయంలో అతడు నాకు పోటీ వచ్చాడు. పోటీ
నుంచతణ్ణి తప్పించాలనుకున్నాను. కానీ ఇలా కాదు...."

ఇద్దరూ పార్కులో ప్రవేశించి ఓ చోట కూర్చు
న్నారు.

"నాతో యేమైనా మాట్లాడాలా?" అన్నాడు
ప్రదీప్.

"చాలా మాట్లాడాలి...." అంది శారద.

"త్వరగా మాట్లాడు...."

"రెండు కోరికలున్నాయి మధుకు. అవేమిటో నువ్వు

చెప్పాలి...."

ప్రదీప్ మాట్లాడలేదు....

"భానుప్రకాష్ గురించి చెప్పావు. అతణ్ని తెలుసు కోవాలని చాలా ప్రయత్నిస్తున్నావు నువ్వు...." అంది శారద.

"నీకెలా తెలుసు?"

"మధు అల్లి చెప్పింది—"

"భానుప్రకాష్ గురించి వాళ్ళు నాకేమీ చెప్ప లేదు...."

శారద నిట్టూర్చి—"భానుప్రకాష్ గురించి నువ్వు పోలీసుల కెందుకు చెప్పలేదు?" అంది.

"వాడిని నేను స్వయంగానే తెలుసుకుని కసి తీర్చు కోవాలి...."

"కసి తీర్చుకోవడమంటే?"

"ఏమో—చంపితే చంపేస్తాను—"

"అంత పని మాత్రం చేయకు...." అంది శారద.

"ఏం?"

"అప్పుడు నువ్వు హంతకుడి వౌతావు ఉరికంబ మెక్కుతావు...."

"అయితే మాత్రం?"

"నన్ను ప్రేమించిన యిద్దరిలో మధు నాకు దక్క కుండా పోయాడు. నువ్వు కూడా నాకు దక్కకుండా పోతావా?"

ఉన్నట్లుండి ప్రదీప్ కళ్ళు మెరిశాయి. అతడి దిగులు ఉత్సాహంగా మారిపోయింది—"నువ్వు నన్ను ప్రేమి స్తున్నావా?"

"నిజం చెబుతున్నాను. నేను మధును ప్రాణం కంటె

ఎక్కువగా ప్రేమించాను. అప్పట్లో నువ్వంటే ప్రేమ లేదు కాని జాలి ఉండేది. మధు పోవడంతో అతడిపై ప్రేమ బాధగా మారిపోయింది. నీ పైన జాలి ప్రేమగా మారింది...."

"ఇది చెప్పడానికేనా యిక్కడికి వచ్చావు?" అన్నాడు ప్రదీప్. నరనరాలా పాకుతూన్న ఉత్సాహం అతడి మాటల్లో ధ్వనిస్తోంది.

"కాదు—" అంది శారద—"మధు నిన్ను రెండు కోర్కెలు కోరాడు. అవేమిటో తెలుసుకుని అవి తీర్చడంలో నేనూ నీకు సాయపడాలి. ఒకరికిద్దరమైతే యే పనైనా నిదానంగా ఆలోచించి మరింత తెలివిగా చేయగలుగుతాం!"

"శారదా! నువ్వు సహకరిస్తే నేనేమైనా చేయగలను."

"అందుకే అతను కోరిన రెండో కోరిక చెప్పు...."

"నిజం చెప్పాలంటే భానుప్రకాష్ గురించి మధు చెప్పిన దతడి రెండో కోరిక. నేను నీకు చెప్పనిదే మొదటి కోరిక..........చెప్పాలంటే మొహమాటంగా ఉంది. నువ్వడిగావు కాబట్టి చెబుతున్నాను. ఇందుకు నువ్వు నన్ను తప్పుగా అర్థం చేసుకోకూడదు. నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలన్నది మధు కోరిక—...." అని చెప్పిని ప్రదీప్ ఆమె ఏమంటుందోనన్న భయంలోనో యేమో పక్క చూపులు చూశాడు.

"దీనికి నువ్వింత తటపటాయించడమెందుకు? మధు మొదటి కోరికేమిటో నువ్వు చెప్పకపోయినా నేనూహించాను—" అంది శారద.

"అయితే ఈ విషయంలో నీ అభిప్రాయమేమిటి?"

"ప్రదీప్! మధు నా కంటే కూడా స్నేహితుడిగా నీ కెక్కువ విలువ నిచ్చాడు. లేకుంటే తన చివరి కోర్కెలను నాకు బదులు నీకు చెప్పడు. అతడి చివరి కోర్కెలు తీర్చడం మన విధి. మన వివాహం జరగాలి. భానుప్రకాష్‌మీద పగ తీరాలి—" అంది శారద.

"నా మనసులోని మాటే నువ్వు చెప్పావు. అయితే నా ఆలోచన వేరు. ముందు భానుప్రకాష్‌పై ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలి. తర్వాతనే మన వివాహం...."

"అసలా భానుప్రకాషెవరో నాకు తెలియదు. నాకో చిన్న అనుమాన ముంది. భానుప్రకాష్ పేరు నీ కతడు కల్పించి చెప్పాడేమోనని! తనపై యేదో హత్యా ప్రయత్నం జరుగుతుందన్న భావం నీలో కలిగించి తనాత్మహత్య చేసుకున్నాడేమో!"

"అతడి దాత్మహత్య కాదు. హత్య!" అన్నాడు ప్రదీప్.

"అంత ఖచ్చితంగా నువ్వెలా చెప్పగలవు? మొదట్నించీ అతడు నాతో వివాహాని కిష్టపడలేదు. ఆత్మహత్య చేసుకుంటానని బెదిరిస్తూ నాకుత్తరం రాశాడు కూడా! నువ్వూ నేనూ పెళ్ళి చేసుకోవాలని అతడి కోరిక...."

"నువ్వేమనుకున్నా సరే—పోలీసు లతడిది హత్యేనని ధృవపరిచారు. నీకు తెలిసిన అతడి స్నేహితుల వివరాలు నాక్కావాలి. నేనా భానుప్రకాష్ ఆచూకీ తెలుసుకుంటాను—" అన్నాడు ప్రదీప్.

"మధు స్నేహితులతో నాకు ముఖపరిచయం లేదు. కానీ కొందరి పేర్లు తెలుసు. అందులో కొందరి వివరాలు కూడా తెలుసు—" అంది శారద.

ప్రదీప్ శారద చెప్పిన వివరాలు నోట్ చేసుకుని—
"వీటితో భానుప్రకాష్ వివరాలు తెలుసుకోగలననే ఆశి స్తున్నాను—" అన్నాడు.

8

శారద తన్ను పెళ్ళి చేసుకుందుకు సిద్ధంగా ఉండడం-ప్రదీప్‌లో కొత్త ఉత్సాహాన్ని కలిగించింది. అతడు భానుప్రకాష్ వివరాలు సేకరించి శారద మెప్పు పొందా అనుకున్నాడు.

అయితే అత డనుకొన్న దొక్కటి — జరిగిన దొక్కటి....

శారద ప్రదీప్‌కు ముగ్గురు మధుమూర్తి స్నేహితుల వివరా లిచ్చింది. వాటిలో అతడు మరో పదిమంది గురించి తెలుసుకున్నాడు.

వారిలో భానుప్రకాష్ పేరుగలవా డెవ్వడూ లేడు. భానుప్రకాష్ వారికి తెలియదు.

ఇంకా విచిత్ర మేమంటే వారందరికీ ప్రదీప్ తెలుసు.

ప్రదీపంటే వారందరికీ యెంతో గౌరవభావముంది.

మధుమూర్తి తన స్నేహితులందరికీ ప్రదీప్ గురించి ఉన్నతంగా చెప్పాడు. ప్రదీప్ కారణంగా తన జీవిత విధానం మారనున్నదని చెప్పాడు.

"మా వాడు కాస్త ఆలస్యంగా పుట్టాడనిపించేది మాకు. వాడి ఆలోచనలు కొన్ని దశాబ్దాలు వెనక్కుంటాయి. వాడిని మార్చాలని మేమంతా ప్రయత్నించి విఫలు లయ్యాం. తన పద్ధతి తనదే ననేవాడు—మా కే మంత్రం వేశాడో కానీ—తను మారదల్చుకున్నా నన్నాడు. జీవితంమీద కొత్తగా ఆశలు పుట్టాయన్నాడు.

మనిషిలో కొత్త ఉత్సాహం చూశాం. అందుకు మిమ్మల్ని అభినందించాలనుకున్నాం కూడా. ఈ లోగా వాడే మనందర్నీ వదిలి వెళ్ళిపోయాడు—" అన్నారు మధుమూర్తి మిత్రులందరూ ఏక కంఠంతో.

దీంతో ప్రదీప్ కు అర్థమైన విశేషాలు రెండు—

మధుమూర్తి ప్రదీప్ ని ప్రాణస్నేహితుడిగా లెక్క-వేసుకున్నాడు. ఎన్నో విషయాల్లో అతడి నాదర్శంగా తీసుకుని తన స్నేహితుల కతడి గురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పాడు.

రెండో విశేషం—అతడు శారదను పెళ్ళాడాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఆ నిర్ణయ మతడికి సంతోషం కలిగించింది. ఆ సంతోషంలోంచి ప్రదీప్ పట్ల కృతజ్ఞత పుట్టి పెరిగింది.

కానీ—ప్రదీప్ మధుమూర్తిని హత్య చేశాడు.

మధుమూర్తి స్నేహితులను కలుసుకోవడం ద్వారా ప్రదీప్ కు భానుప్రకాష్ ఆచూకీ తెలియలేదు. కానీ తను నేరస్థుడన్న భావం మరింతగా పెరిగింది.

ప్రదీప్ మనస్సు పాడయింది. అతడిలో దిగులు పెరిగింది.

ఆ సమయంలో అతణ్ని శారద కలుసుకుంది.

"నేనో గొప్ప విశేషం తెలుసుకున్నాను...." అందామె.

"ఏమిటది?"

"భానుప్రకాష్ రూపురేఖలను మధు నీ దగ్గర వర్ణించాడా?"

"ఎందుకు?"

"రూపురేఖలు తెలిస్తే భానుప్రకాషెవరో మనం

సులభంగా తెలుసుకోవచ్చు—"

మధుమూర్తి యింటి ముందు తన్ను తోసి పారిపోయిన దొంగ ప్రదీప్ కప్పుడు గుర్తుకొచ్చాడు. చీకట్లో అతడి ముఖం కనపడలేదు కానీ—ఆకారం స్పష్టంగా గుర్తుంది. ఎత్తు, లావు వగైరాలన్నీ యిప్పటికీ తను చెప్పగలడు.

"రూపురేఖలు తెలియడంవల్ల ప్రయోజనం?" అన్నాడు ప్రదీప్.

"మధు స్నేహితులలో భానుప్రకాషెవరో తెలుసుకోవచ్చు—"

"పేరుతో కనుక్కోలేనిది రూపురేఖలలో యెలా సాధ్యపడుతుంది?"

"అతడు నీకు పేరు తప్పు చెప్పాడు."

"ఎందుకని?"

మధుమూర్తిది విచిత్రమైన స్వభావం. చిన్నతనం నుంచీ అతడు స్నేహాని కెంతో విలువచ్చేవాడు. చిన్నప్పుడతడోసారి ఓ స్నేహితుడి చేతుల్లో చావుదెబ్బలు తిన్నాడు. అతణ్ని కొట్టిందెవరో చెప్పమని తల్లిదండ్రులు ప్రాణం తీశారు. అతడు భానుప్రకాష్ పేరు చెప్పాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా అతడి తల్లిదండ్రులకు భానుప్రకాషెవరో తెలియలేదు.

నాలుగురోజులు పోయాక అతడు తల్లితో—"ఇప్పుడు నేనూ నన్ను కొట్టినవాడూ మళ్ళీ స్నేహితులమైపోయాం—వాడెవరో మీకు తెలుసుంటే ఈ జన్మకు మేము మళ్ళీ స్నేహితులం కాలేకపోదుము—" అన్నాడు.

స్నేహానికి మధుమూర్తిచ్చిన ప్రాధాన్యతలోంచి పుట్టిన పేరు భానుప్రకాష్. తనకు జరిగిన అన్యాయాని

ప్పపట్టేవాడు. అది ఎదుటి
ండానికి పనికొచ్చేది. అతడికి
దరించుకు నేందుకు వ్యవధి
ప్ పేరుగల స్నేహితులతడికి

ప్రదీప్ ఆశ్చర్యంగా.
తల్లి చెప్పింది—" అంది

ను.
ల్పిత నామం అయితే—అ

ని మధుమూర్తి చూశాడు.
తడే తన ప్రాణాలు తీశా
మరణమాసన్నమయ్యే అ
తన స్నేహితుడి రహ
దు. తా నడిగేలోగానే
కని తీర్చుకోమన్నాడు,
రాదు.
గారామ్—అన్నాడు మహే

తన మిత్రుడికి శిక్ష పడ
న్నాడు.
గానో ఆశలు పెంచు

మధుమూర్తికి ప్రదీప్ తన్ను పొడిచాడని తెలిసింది—

ఎందువల్ల?

అనుకోకుండా ప్రదీప్ పొరపాటువల్ల. గదిలో దీపం వెలిగింది.... ఆ దీపం వెలుతుర్లో అతడు హంతకుణ్ని చూశాడు. చూసీ చూడగానే హత్యకు కారణం తెలుసుకున్నాడు.

ఆ సమయంలో కూడా అతనిలోని మంచితనమే పని చేసింది.

తాను ప్రదీప్ హంతకుడని గ్రహించినట్లు ప్రదీప్‌కి తెలియకూడదనుకున్నాడు. వెంటనే భానుప్రకాష్ పేరు కల్పించి చెప్పి—శారదను పెళ్ళి చేసుకో అన్నాడు.

మధుమూర్తి హంతకుడిగా ఎవరిని భావిస్తూ మరణించాడో ఆ దైవానికే తెలియాలి. కానీ మరణిస్తూ కూడా హంతకుడి ఉనికి నతడు రహస్యంగా ఉంచడానికి గానీ లేక హంతకుడి మనస్సుకు శాంతి ప్రసాదించడానకి గానీ ప్రయత్నించాడు.

మరి ప్రదీప్?

"నో—!" అని అరిచాడు ప్రదీప్.

"ఏమయింది ప్రదీప్?" అంది శారద తెల్లబోయి.

"భానుప్రకాష్‌మీద కసి తీర్చుకోమని నా కతడు మరీ మరీ చెప్పాడు. అలాంటప్పుడు భానుప్రకాష్ అనే వ్యక్తి లేకుంటే యెలా?" అన్నాడు ప్రదీప్ తమాయించుకుని మాట మార్చుతూ.

"భానుప్రకాష్ వున్నాడు. ఆ పేరే తప్పు. మనం ఆ వ్యక్తెవరో తెలుసుకోవాలి...." అంది శారద.

"ఎలా తెలుస్తుంది?"

"మన స్నేహంలో చిత్తశుద్ధి ఉంటే యెలాగో అలా తెలుస్తుంది...."

ప్రదీప్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

భానుప్రకాష్ మీద పగ తీర్చుకోమని మరీ మరీ నీకే చెప్పాడంటే అర్థమేమిటి? అది తనవల్ల కానిపని అనేగా! అయితే ఉన్నట్టుండి మధుకు జీవితం మీద ప్రేమ పుట్టింది. బ్రతికితీరాలన్న పట్టుదల అతడిలో బయల్దేరింది. అందుకే అతడు తన్నంతం చేసేవాడిని క్షమించదల్చుకోలేదు. తన మిత్రుల్లో ముఖ్యుడివైన నీకా పని అప్పజెప్పాడు. అపురూపమైన స్నేహపాత్రుడైన మధు క్షమించని ఆ వ్యక్తిని నీవు కూడా క్షమించకూడదు. అతడి చివరి కోరిక తీర్చవలసిందే!"

"నిజం చెప్పావు శారదా!" అన్నాడు ప్రదీప్.

"మధూ వాళ్ళింట్లోంచి సుమారు పన్నెండు తులాల బంగారం, వెయ్యి రూపాయల నగదు పోయాయి. దొంగ యేదో ఒక రోజున దొరుకుతాడనే నా నమ్మకం—...."

"పోలీసుల కంటే ముందు ఆ దొంగను నేనే పట్టుకుంటాను...." అన్నాడు ప్రదీప్.

"ఎలా!"

"నా కిప్పుడు భానుప్రకాష్ ఎవరో తెలిసింది...."

"ఎలా?"

"మధు నాకు భానుప్రకాష్ రూపురేఖలు వర్ణించాడు—...."

"ఎవరతడు?" కుతూహలంగా అడిగింది శారద.

"నీకు రేపు తెలుస్తుంది...."

శారద యెంతడిగినా ప్రదీపామె కంఠతమించి చెప్ప లేదు.

• • •

మర్నాడు ఊరి చివర కొండకింద చెరువులో ప్రదీప్ శవం పోలీసులకు దొరికింది. అతడి జేబులో బాల్ పెన్‌తో వ్రాయబడ్డ ఉత్తర మొకటి శారద పేరున ఉంది!

"శారదా!

స్నేహితుడి చివరి కోరిక తీర్చగలుగుతున్నం దుకు నాకెంతో స్నేహంగా వుంది.

ప్రదీప్."

అది ఆత్మహత్యని పోలీసులంటున్నారు.

భానుప్రకాషే ప్రదీప్ని చంపేశాడని శారద అను కుంది. తెలివిగా అతణ్ని చంపుదామని కొండ చివరకు తీసికెడితే చివరిక్షణాల్లో హంతకుడతడి పథకం కని పెట్టి తనే ప్రదీప్ని కిందకు తోసేసి ఉండొచ్చునని ఆమె భావం.

"శేఖరం చే ప్రదీప్‌కి ఆత్మహత్య చేసుకోవాల్సిన అవ సరమేమిటి?" అన్నదామెకు జవాబులేని ప్రశ్న.

మధుమూర్తి హంతకుడిపై ప్రతీకారం తీర్చుకునే మార్గంగా—ప్రదీప్‌కి మిగిలిన దొక్క ఆత్మహత్య మాత్రమేనని ఆమెకు తెలియదు.

—: అయిపోయింది :—